

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z jej art. 12 ust. 1 i 2

należy interpretować w ten sposób, że:

przewidziane w tym pierwszym przepisie zwolnienie dla dostawy budynków lub ich części oraz związanego z nimi gruntu, innych niż te, których dostawa jest dokonywana przed ich pierwszym zasiedleniem, ma również zastosowanie do dostawy budynku, który był przedmiotem pierwszego zasiedlenia przed jego przebudową, nawet jeśli dane państwo członkowskie nie określiło w prawie krajowym szczegółowych zasad stosowania kryterium pierwszego zasiedlenia do przebudowy budynku, do czego upoważniał je drugi z tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 257 z 4.7.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Bolloré logistics SA/Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(Sprawa C-358/22 (¹), Bolloré logistics)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 195 – Artykuł 217 ust. 1 – Artykuł 221 ust. 1 – Wspólna taryfa celna – Obowiązki gwaranta dłużnika długu celnego – Zasady powiadamiania o długu celnym – Odpowiadające temu długowi należności celne, które nie zostały prawidłowo podane do wiadomości dłużnika – Wymagalność długu celnego od gwaranta solidarnego]

(2023/C 164/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bolloré logistics SA

Strona pozwana: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Sentencja

Artykuł 195, art. 217 ust. 1 i art. 221 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

organy celne nie mogą żądać od gwaranta, o którym mowa we wspomnianym art. 195, zapłaty długu celnego, dopóki dłużnik nie zostanie prawidłowo powiadomiony o kwocie należności.

(¹) Dz.U. C 340 z 5.9.2022.